THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription Price
50 Cents a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor

VOL. XXII, No. 3
NOVEMBER, 1939

SUCCOTH — THE FEAST OF BOOTHS

(Israel's Golden Age—No more Hamans, no more Hitlers; but everlasting peace and joy)

Succoth — what reminiscenses the word brings to mind! No one but a Jew can appreciate the feelings of joy, contentment and security that come at the very thought of this most happy and satisfying of all the Feasts which God gave to our people. It is the one feast called "Hag-Jehovah", the Feast of Jehovah, because God Himself took great delight in the splendid destiny of His people typified by this greatest of all the celebrations of the Jewish sacred year.

The harvest was finished. From the trees, the vines, the ground itself, the abundance of God's material blessings had been picked, gathered together, and brought to the barns and storehouses, and the nation of Israel knew that once more God had provided for them generously for the coming year. That is why this Feast has also been called "the Feast of Ingathering." See Exod. 23:16. God's commandment in the celebration of this soul-satisfying Feast was:-

> "And ye shall take you on the first day the boughs of goodly trees, branches of palm trees, and the boughs of thick trees, and willows of the brook; and ye shall rejoice before the Lord your God seven days. And ye shall keep it a feast unto the Lord seven days in the year. It shall be a statute for ever in your generations: ye shall celebrate it in the seventh month. Ye shall dwell in booths seven days; all that are Israelites born shall dwell in booths: That your generations may know that I made the children of Israel to dwell in booths, when I brought them out of the land of Egypt: I am the Lord your God."
> Leviticus 23:40-43.

The Feast of Trumpets had come and gone. The terrible days of soul affliction followed, bringing with them deep agony, mortification of soul, penitence and sorrow for sins committed, the plea that God might wipe out the memory of those sins forever, and the solemn reconsecration of the Jewish heart and soul to God, coupled with the vow to live a life more holy and pleasing in His presence. Then came the great day of Atonement, when upon the scape-goat were placed the sins of the nation, and when, in response to the nation's faith in God, the people of Israel became purged and God could look upon them as a nation whose sins had been forgiven. And then, after the night of sorrow and tears, came the brilliant effulgence of this joyous feast, the Feast of Booths, or Tabernacles. Among Christian people the most joyful feast of the year is perhaps the one known as Christmas, when the birth of the little Babe in Bethlehem, whose name was to be JESUS, because He was to save His people from their sins, is celebrated. The joy of the Feast of Tabernacles is somewhat like that.

GOD'S REDEMPTION GOAL

But what does this Feast of Tabernacles typify, or foretell? Of the thinking Jew we would ask the question, "Can it mean anything else but that God has revealed in this Feast the goal toward which He has been directing all of His marvelously planned program of redemption?" Not only redemption for the Jewish nation, but through them, eventually, redemption for the entire world. Every Jew knows, or can think back to his childhood days and recall, those evensongs that followed the festal Sabbath meals, the Z'meeroth, the heart-touching melodies which expressed the hope that some day the Messiah would come back to establish us once more in the Homeland, where we would live in millennial joy for a thousand years that would be "all Sabbath", all peace, all quiet and joy. It was the prophecy contained in the Feast of Tabernacles that those Sabbath Z'meeroth had in view; and that wistful singing brought memories of sadder melodies, spoken of in Psalm 137, in which our forefathers expressed with groaning the burdens and sorrows of the Babylonian captivity:-

> "There they that carried us away captive required of us a song; and they that wasted us required of us mirth, saying, Sing us one of the songs of Zion! How shall we sing the Lord's song in a strange land?" Psalm 137: 3,4.

And so God has given us the pledge, through the setting up of the beautifully significant calendar of Jewish Feasts, of His divine purpose to bring to this earth, through the nation of Israel, an age of eternal joy and bliss, a time when every man shall sit under his own vine and fig tree, and none shall make him afraid. Such is the wonderful future that God still has in store for a redeemed Israel, who will yet obey and worship Him with sincerity of heart. Of that day Zechariah tells us:-

> "Thus saith the Lord of hosts: In those days it shall come to pass, that ten men shall take hold out of all languages of the nations, even shall take hold of the skirt of him that is a Jew, saying, We will go with you: for we have heard that God is with you." Zech. 8:23.

This means that the Gentile nations of the world will come to the reborn people of Israel and say to them, "Please show us the way to God!" It will be much like that which the dear Moabite girl Ruth, said to her Jewish mother-in-law, Naomi:-

> "For whither thou goest, I will go: and where thou lodgest, I will lodge: thy people shall be my people, and thy God my God: Where thou diest, will I die, and there will I be buried." Ruth 1:16,17.

And so in this sense the Feast of Booths will also be the "Feast of Ingathering". For as the Feast of Booths was meant to celebrate each year the harvest of the land, so in that blessed era known as the millennium, or in the Jewish teaching as "All Sabbath", the world will witness the gathering of all the nations to Christ. Even though the gathering of many peoples to Christ has already been going on for centuries as Jacob prophesied, "and to Him shall be the gathering of the peoples" (Gen. 49:10), yet at that time "all the nations shall flow" unto Him. It will be a true "Feast of Ingathering."

Zechariah also tells us about that wonderful millennial era of Tabernacles, for he says:-

> "And I will pour upon the house of David, and upon the inhabitants of Jerusalem, the spirit of grace and of supplications: and they shall look upon me whom they have pierced, and they shall mourn for him, as one mourneth for his only son, and shall be in bitterness for him, as one that is in bitterness for his first-born." Zech. 12:10.

This will be the beginning, the entrance door, to the blessed age to come. The nation of Israel will repent of the awful sin of rejecting the Lord Jesus Christ, and then, turning to the Lord Jesus Christ for forgiveness, the nation will be born again and will serve God with all its heart and soul. Then will God recognize them, for He says, in Zechariah 13:9:-

> "They shall call on my name, and I will hear them: I will say, It is my people: and they shall say, The Lord is my God."

Again God describes to us the glory and splendor of that great Feast of Tabernacles to come, in Zechariah 14:8-11 we read these beautiful words:-

> "And it shall be in that day, that living waters shall go out from Jerusalem; half of them toward the former sea, and half of them toward the hinder sea: in summer and in winter shall it be. And the Lord shall be king over all the earth: in that day shall there be one Lord, and his name one. All the land shall be turned as a plain from Geba to Rimmon south of Jerusalem: and it shall be lifted up, and inhabited in her place, from Benjamin's gate unto the place of the first gate, unto the corner gate, and from the tower of Hananeel unto the King's winepresses. And men shall dwell in it, and there shall be no more utter destruction; but Jerusalem shall be safely inhabited."

But dear Jewish reader, all of these things God will accomplish only after a series of terrible plagues come upon the earth, the most frightful purgings that

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.
Entered as Second Class Matter April 4, 1922, at the Post Office, Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized December 30, 1937.

ever the world has known. When the world will have failed utterly to realize its own schemes of peace and plenty and happiness, then God will step in and do the work. God had to intervene in the affairs of mankind many times in previous ages. He did so when Adam and Eve sinned against Him; when foolish men, like so many ants on a hill, tried by building the tower of Babel to unseat God from His throne. God interposed in the affairs of the world when He called out Abraham, when He took the Israelites out of Egypt, and established them in the land of Palestine. We could go on naming case after case of God's supernatural interventions in the affairs of mankind. All of this would only strengthen the argument that God must once more come down from the heavens to establish order out of the chaos in the earth.

NO HOPE APART FROM CHRIST

But, in the meantime, those who die in the present period without faith in the Lord Jesus Christ are forever lost. If they are Jews, they can never partake of the Feast of Tabernacles and the splendor of millennial glory and happiness. If they are Gentiles, they too, without Christ, can have no part in the blessings of the kingdom to be ruled over by great David's greater Son, the Lord Jesus Christ; for it is the solemn truth that there is no future hope for any man or woman apart from salvation through the Lord Jesus Christ. No one has any assurance that he will survive until the coming of the millennial age. But the very joys and blessings that God has prepared for the world in that great day of the Tabernacles Feast, these joys and blessings each individual Jew can possess now if he will turn to the Lord Jesus Christ for forgiveness of sins and allow Him to possess his heart and soul. Then through each one of us can go out streams of living water that shall bring refreshment to individuals and to nations now gasping for the very breath of life. Such were the blessings that our Jewish forefathers brought to the Gentile world 1900 years ago. It was Paul, a Jew, who bravely went forth to plant the Gospel of the Lord Jesus Christ upon every known Continent and among every known nation and tribe. Do you not envy Paul? What would you not give if you could have it in your power to do what Paul did, to sail upon every sea, to cross every Continent, everywhere to find people arising to call you blessed? Well, dear reader, you can have that privilege if you really want it. It is in your grasp this very moment if you wish to surrender yourself to the Lord Jesus Christ and let Him use you. Then you will have a Feast of Tabernacles in your heart and in your soul that shall begin from this very moment and continue through all eternity. It is yours for the asking, and for the humbling of your heart before God, and of the accepting of His only begotten Son as your Messiah and Saviour.

A DRINK FROM THE FOUNTAIN

"Whosoever drinketh of the water that I shall give him shall never thirst; but the water that I shall give him shall be in him a well of water springing up into everlasting life." (John 4:14)

And he said, A certain man had two sons: And the younger of them said to his father, Father, give me the portion of goods that falleth to me. And he divided unto them his living. And not many days after, the younger son gathered all together, and took his journey into a far country, and there wasted his substance with riotous living.

And when he had spent all, there arose a mighty famine in that land; and he began to be in want. And he went and joined himself to a citizen of that country; and he sent him into his fields to feed swine. And he would fain have filled his belly with the husks that the swine did eat: and no man gave unto him. And when he came to himself, he said, How many hired servants of my father's have bread enough and to spare, and I perish with hunger! I will arise and go to my father, and will say unto him, Father, I have sinned against heaven, and before thee, and am no more worthy to be called thy son: make me as one of thy hired servants. And he arose, and came to his father. But when he was yet a great way off, his father saw him, and had compassion, and ran, and fell on his neck, and kissed him.

And the son said unto him, Father, I have sinned against heaven, and in thy sight, and am no more worthy to be called thy son. But the father said to his servants, Bring forth the best robe, and put it on him; and put a ring on his hand, and shoes on his feet: and bring hither the fatted calf, and kill it; and let us eat, and be merry: for this my son was dead, and is alive again, he was lost, and is found. And they began to be merry. Luke 15:11-24.

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25¢ in coin or Stamps and we will mail you a 40¢ New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address:

THE SHEPHERD OF ISRAEL

27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Original work established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM

Throop Avenue and Walton Street

Brooklyn, N. Y.

WHERE YOU MAY OBTAIN THE SHEPHERD OF ISRAEL

UNITED STATES. New York: Headquarters Building, 27 Throop Avenue, Brooklyn, New York: Chicago, Ill.: 316 Stanley Pl., Rev. Solomon Birnbaum. Pittsburg, Pa.: 1603 Centre Ave., Rev. John Solomon, Missionary. Philadelphia, Pa.: 717 Walnut St., Mr. Harry Burgen, Missionary. Buffalo, N. Y.: 206 North Park Ave., Rev. A. B. Machlin. Columbus, Ohio: 712 S. Hague Ave. Rev. Oscar Wago, Los Angeles, Calif.: 2005 Brooklyn Avenue, Rev. E. Zimmerman. Seattle, Wash.: Rev. H. Amster, 5105 Arcade Bldg.

OVERSEAS. Sidney, Australia: 145 Commonwealth Street, Rev. G. E. Ardill. Jerusalem, Palestine: Gospel Gate. Russian Compound, Rev. Frank L. Boothby, Missionary. Paris, France: 123 Avenue du Maine, Rev. Henri Vincent.

TRACTS FOR OUR READERS

If you are seeking the truth, and have difficulties in understanding such questions as the Trinity, the virgin birth of the Lord Jesus Christ, and many other such questions, we have prepared a comprehensive series of tracts, that every Jew may read and easily understand. The list of tracts is as follows with price against each tract:—

Behold a Virgin (Yiddish-English parallel)	$.05
To Both the Houses of Israel (Yiddish-English parallel)	.05
Cain and Abel (Yiddish-English parallel)	.05
The Dialogue (Yiddish-English parallel)	.05
What is His Name? (Yiddish-English parallel).	.05
The Voice that Crieth (Yiddish-English parallel)	.05
The Messiah Shall Be Cut Off (Yiddish only)	.05
The Holy Days (Yiddish only)	.05
I Daniel Understood by Books (English only)	.05
What is a Christian? (English or Yiddish)	.02
Was Abraham a Jew? (English or Yiddish)	.02
Son, Remember (English or Yiddish)	.02
How Many Times Have You Been Born? (English or Yiddish)	.02
Do Christians Worship Three Gods? (English or Yiddish)	.05
Don't Go to Jerusalem (English only)	.02
A Modern Jew Looks at Jesus (English only)	.01
Doctoring a Doctor (English only)	.02
An Open Letter to a Rabbi (English only)	.05
Thirty-Three Prophecies Fulfilled in One Day (English only)	.05
An Astonishing Yom Kippur Prayer (English only)	.05

If you cannot afford to pay the price marked for any tract that you wish, just say so in your letter and we will send it to you without cost.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, INC.

27 Throop Avenue B'klyn, N. Y.

א 40 סענט ספר'ל פאר 25 סענט.

שיקט אונז 25 סענט אין סטעמפס וועלען מיר אייך שיקען א נייעם טעסטאמענט אין אידיש, ענגליש אָדער העברעאיש — אדרעס:

American Board of Missions to the Jews, Inc.
27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

יענע פעריאָדע געפייערט ווערען אלס דער "יום שכלו שבת", אלס דער חג האסוף, אלע נאציאָנען וועלען ווערען איינגעזאמעלט צום משיח. יענע איינזאמלונג האָט צוואר שוין לאנג אָנגעפאנגען זייט יעקב האט אונז בנבואה געזאגט: "ולו יקהת עמים", (בראשית מ"ט, 10) אז צו "שילה", צום משיח וועלען זיך אלע פעלקער זאמלען. אָבער אין דער צוקינפטיגער צייט וועלען זיך אלע זאמלען צו איהם. עס וועט זיין אַן אמת'ער "חג האסוף"

זכריה הנביא זאָגט אונז אויך אזוי וועגען יענער מילעניעל צייט, ווי עס הייסט אין קאפּ. י"ב, 10: "איך וועל אויסגיסען איבער'ן הויז פון דוד און איבער די איינוואוינער פון ירושלים דעם גייסט פון חן און געבעט און זיי וועלען אויף מיר קוקען ווענען זיי האָבען צושטאָכען און זיי וועלען איבער איהם קלאגען ווי איינער קלאגט איבער א יחיד און זיי וועלען זיין אין ביטערקייט איבער איהם אזוי ווי איינער איז וועגען א בכור".

אָט דאָס וועט זיין דער אָנפאנג צו יענער געבענשטער צייט. ישראל וועט נעמליך חרטה האָבען און תשובה טהון אויף יענער שרעקליכער זינד וואס זיי האָבען פארוואָרפען דעם הארר ישוע המשיח און זיי וועלען זיך קעהרען צו ישוע המשיח און פון איהם בעטען פארגעבונג. די אידישע נאַציאָן וועט דאַן אויפס ניי געבוירען ווערען און גאָט וועט זיי ענטפערן און זאָגען, "דאָס איז מיין פאלק". אזוי ווי עס הייסט אין זכריה י"ג, "זיי וועלען אָנרופען מיין נאָמען — זאָגט גאָט — און איך וועל זיי ענטפערן און זאגען, "דאס איז מיין פאלק".

און אין זכריה י"ד בעשרייבט גאָט די הערליכקייט און די פראַכט פון דעם גרויסען יו"ט סוכות אזוי ווי פאָלגט:

"אין יענעם טאָג וועלען ארויסגעהן קוועלענדע וואסערן פון ירושלים, דער קוואל וועט זיין אי אין זומער און אי אין ווינטער. און גאָט וועט זיין דער מלך איבער דער גאַנצער וועלט . . ."

אָבער נעמט אין אַכט ליעבער לעזער, דיעזע אלע זאכען וועט גאָט אקאָמפּליצירען ערשט נאָך איינינגע שרעקליכע מכות וואָס וועט קומען אין דער וועלט. ווען די וועלט וועט פארפעהלען וואהר־צונעמען דעם פּראָיעקט פון פריעדען און פריידען, דאַן וועט גאָט איינטרעטען און טהון זיין ארבייט. גאָט האט דאס שוין מעהרערע מאָל געטהון אין דער פערגאַנגענהייט. ער האָט אזוי געטהון ווען אָדם און חוה האָבען געגען איהם געזינדיגט. און ווידער ווען דאָס דור הפלגה האָבען געוואָלט בויען א טהורם צום הימעל און גאָט ארונטער זעצען פון זיין טהראָן. גאָט האָט זיך אָבער אריינגעמישט אין די מענשליכע אנגעלעגענהייטען און ער האָט ארויסגערופען אברהם אבינו אלס א שליח פאַר זיך. און אויך ווען ער האָט דאס שקלאַפען־פאָלק ישראל ארויסגענומען פון לאנד מצרים, און זיי אריינגעפיהרט אין לאנד כנען. און אזוי וועט גאָט ווידער אמאָל ארונטער קומען פון זיין הימעל און וועט עטאבּילירען אָרדער אין דעם וועלטליכען כאאָס אָבער וועה צו אלע וואָס וועלען זיין געגען איהם.

קיין האָפנונג אַהנע ישוע המשיח.

איינסטווייל וועלען אלע די וואָס וועלען שטאַרבען אין דער געגענווערטיגער צייט אָהנע גלויבען אין ישוע המשיח גיין פארלוירען לנצח נצחים, ר"ל, צי אידען צי גוים. ווען דאס וועלען זיין אידען, וועלען זיי קיינמאָל קיין טייל נעמען אין דער גרויסער שמחה פון דעם צוקונפטיגען הערליכען סוכות. און ווען דאָס וועלען זיין גוים, אָהנע גלויבען אין ישוע המשיח, וועלען זיי קיין טייל נעמען אין די ברכות וואָס וועלען קומען פון ישוע המשיח'ס טראָהן וואו ער וועט זיצען אלס מלך מלכי המלכים אויף דער שטוהל פון זיין פאָטער דוד. קורץ, אין יענעם "זמן שמחתינו" וועט יעדער קאנען טייל נעמען ווער ער וועט בעצייטענס גלויבען באמת אין גואל צדק ישוע המשיח. און אזוינאָך וועט פון יעדען גלויבּיגען איך אַרויסקומען א קוואל מיט ערקוויקענדען וואַסער וואָס וועט ברענגען ערקוויקונג צו אנדערע. אזוי האָבען געטהון אונזערע פאַר־פאָטערס מיט איבער 1900 יאָר צוריק. עס איז געווען דער גרויסער איד פאולוס וואָס האָט גערייזט איבער טויזענטער מיילען אין די ווייט־גרייכענדע לענדער, צווישען נאציאָנען און שבטים, די הייליגע אמונה אין ישוע המשיח, כדי זיי זאָלען קאנען טייל נעמען אין דער צוקונפטיגער גליקזעליגקייט און עוויגען פריעדען.

וואָס וואָלט איהר ליבער לעזער נישט אוועק געגעבען היינט כדי צו זיין אַן אַפּאָסטל פאולוס און האָבען אין זיך דעם כח וואָס ער האָט געהאט און טהון וואָס ער האָט געטהון אום אויך אַנדערע גליקליך צו מאַכען? יא איהר קאַנט אויך דעם פּריווילעגיאום האָבען ווען איהר זאָגט נור וועלען!

דער איין איינציגער באדינג איז, איהר מוזט גלויבען אין ישוע המשיח ע"פ תורת משה והנביאים. דאַן וועט איהר אויך האָבע די שמחה אין יענעם אונאויסשפרעכליכען "זמן שמחתינו" הבא עלינו לטובה.

וואו איהר קאָנט בעקאָמען דעם רעה ישראל

ברוקלין, נ. י. בית שר שלום, 27 טרופ עווניו, פילאדעלפיא פא, : מר. האררי בוירגען, 717 וואָלנאָט סטריט. פּיטסבורג, פּא: רעוו. דזשאָן סאָלאָמאָן 1603 סענטראל עווענין. שיקאַגאָ אילינאָי: רעוו. סאָלאָמאָן בירנבאום, 316 סטענלי פליים. לאָס אַנגעלעס, קאָליפ.: רעוו. ע. ציטערמאַן 2005 ברוקלין עווענין, קאָלומבוס. אָהייאָ: רעוו. אָסקאַר וואגא, 712 סויט העיג עווענין. סידני אָסטראליען: רעוו. ג. ע. ארדיל, 145 קאָמאַנוועלטה סטריט. .... ירושלים פּאלעסטינא: רעוו. פרענק בוטהבוי, גאספּל גייט. רוסישער קאמפּאונד פּאַריז, פראנקרייך: רעוו. העגרי ווינסענט, 123 דאָמיין עווע. באָגאָלאָ, נ. י. רעוו. א. ב. מאַכלין, 206 נאָרטה פארק עווע סיאטל וואַש: רעוו. ה. אמסטער, 5105 ארקאדע בילדינג.

דאָס פּיקטשור אין נעקסטען קאָלום איז פון

בית שר שלום

טרופ עווענין און וואלטאָן סטריט, ברוקלין, נ. י

יעדען פרייטאג און זונטאג 8 אוהר אבענד קומען זיך דאָרט צוזאם די חברה שר שלום און האלטען דאָרט אָפּ פערזאמלונגען. מ'זינגט דאָרט זמירות און מ'רעדט דאָרט עפּעס אזעלכע ווערטער וואָס מ'הערט דאָס ניט ערגעץ אנדערש וואו זייער רעדען גרייכען ביז צו דער סאָמע נשמה

* * *

זיי האָבען נישט נור א פּראַכטפאָל הויז אין 27 טרופ עוו., נייערט זיי פערמאָגען אויך אַן אייגען "בית החיים" אין מאָונט אָליוועט ברוקלין נ. י.

* * *

דיעזע חברה האָט א שעהנע מיטגלידערשאַפט. ווער עס וויל דאָרט א מיטגליעד ווערען, נעמט מען אריין אָהנע וועלכע קאָסטען, יעדען וואָס גלויבט אין ישוע המשיח, צי מאַן צי פרוי, אין יעדען אלטער.

* * *

ווען מ'קומט דאָרט זיך צוזאם אם פרייטאג און זונטאג אבענדס, זיינען זיי זעהר פריינדליך צו יעדען בעזוכער, אזוי ווי צו זייערע אייגענע מיטגליעדער.

* * *

מ'קען צו זיי אריין קומען אין אָפיס 27 טרופ עוו. יעדען טאָג צווישען 9-12 פאָרמיטאג און זיך מיט זיי דורכשמועסען אזוי ווי מיט אייגענע. ביי זיי איז דער הויפּט פּרינציפּ אין לעבען "ואהבת לרעך כמוך", צו ליעבען יענעם אזוי ווי זיך אליין.

* * *

זיי האָבען אויך באריהמטע דאָקטוירים אין זייער דיספּענסערי יעדען נאכמיטאג, (הוץ זונטאג) וואו מ'היילט אוים אלערליי קראנקע. אידען וויסען דאָס און קומען דאָרט ליעבער אריין ווי אנדערש־וואו.

* * *

ביי זיי זיינען אלע מענשען גלייך, זיי גיבען זיך אָפּ מיט יעדען ווייל זיי ליעבען יעדען. עס איז ווערט זיך מיט זיי באקאנט צו מאַכען און קומען צו זייערע פערזאמלונגען פרייטאג און זונטאג אבענד 8 אוהר.

* * *

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רועה ישראל

א מאָנאַטליך בלאַט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דיגען משיח

Subscription Price
50 Cents a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor

VOL. XXII, No. 3
NOVEMBER, 1939

חג הסוכות

ישראל׳ס גאָלדענע צוקונפט. א סוכת שלום פערבונדען מיט אַן אייביגע שמחה.

אהן המנ׳ס און אהן היטלערס

סוכות, וואָסארא רייכע עראינערונג ברענגט אונז אָט דאָס וואָרט! נור אַליין א איד קאָן אָפשאַצען און וואַהרנעמען די פרייד, דעם פריעדען און די זיכערהייט וואָס שטעהט אין פאַרבינדונג מיט דיעזען יום טוב וואָס גאָט האָט פאַרבערייט פאַר אונזער נאַציאָן. פיעל מעהר אַלס אין אַלע אַנדערע ימים טובים וואָס מיר האָבען.

איינמאָל ווערט דער יו״ט אַנגערופען ״חג לה׳״, וואָס מיינט, דער יו״ט צו גאָט, ווייל גאָט ב״ה גופא האָט גרויס נחת געהאַט פון דער גלענצענדער באַשטימונג, פאַרצושטעלען צו זיין פאָלק דיעזען יו״ט אין רעליגיעזען קאַלענדער.

דער הערבסט איז פערטיג. די בוימער, די וויינגערטנער, יאָ, די ערד גופא האָט איהרעם אָפגעטהון. דער איבערפלוס פון גאָט׳ס ברכות האָט מען שוין אויפגעקליבען, צוזאַמען גענומען און אריינגעבראַכט אין די שייערען. ישראל האָט ווידער די גלוריייכע ערפאַהרונג, אַז גאָט ב״ה האָט זיי פריינגיביג פאַרזאָרגט מיט כל טוב פאַר׳ן קינפטיגען יאָהר.

דערפאַר ווערט דער יו״ט אויך אַנגערופען ״חג האסיף״, דער יו״ט פון איינזאַמלען. גאָט האָט געבאָטען, אַז אידען זאָלען פייערן דעם ״זמן שמחתינו״ אויף פאָלגענדער אַרט: —

״איהר זאָלט נעמען אַם ערשטען טאָג פון דעם יו״ט פרוכט פון א בוים א פראַכט און בלעטער פון א פאַלמען בוים, א צווייג פון א דיק געפלאָכטענעם בוים און ערבות פון טייך, און איהר זאָלט אייך פרייען פאַר דעם האַרר אייער גאָט זיבען טעג. איהר זאָלט איהם פייערען צו גאָט זיבען טעג אין יאָהר. עס זאָל זיין אַן אייביגעס געזעץ צו אייערע גענעראַציאָנען. אין דעם זיבענטען חודש זאָלט איהר איהם פייערן. איהר און אַלע אייערע איינגעבוירענע זאָלען וואוינען אין סוכות, כדי איהר זאָלט וויסען, אַז איהר האָט געוואוינט אין געצעלטען ווען איך האָב אייך אַרויסגענומען פון לאַנד מצרים. איך בין אייער גאָט״. (ויקרא כ״ג, 40‏-43).

ראש השנה איז געקומען און איז אַוועק. דערנאָך זענען אַנגעקומען די טרויריגע טעג פון פייניגונג און פון קוואַל וואָס האָט מיט זיך מיטגעבראַכט טרויער און נשמה־לײדען, פון חרטה און תשובה פאַר די זינד וואָס מ׳איז בעגאַנגען, בעטענדיג, אַז גאָט זאָל אונז מוחל זיין אויף די פאַריגע זינד פאַרשפּרעכענדיג אַז מיר וועלען אין דער צוקונפט נישט מעהר זינדיגען. דאַן איז אַנגעקומען א ״יום כפור״ ווען דער כהן האָט אין די אַלטע צייטען אין יענעם טאָג אַרויפגעלעגט אַלע אונזערע זינד אויפ׳ן קאָפּ פון ציקעלע וואָס איז אַוועקגעשיקט געוואָרען ״לעזאזל״ צוזאַמען מיט אונזערע זינד, און דער כהן איז דאַן אַרויסגעקומען מיט׳ן ״ונסלח״ אויף זיינע ליפען.

ווען אָט די אַלע טרויריגע טעג זענען שוין פאַראיבער, נעמליך, דאָס פאַסטען, דאָס וויינען און דאָס זיפצען, איז ענדליך אַנגעקומען דער בריליאַנטענער יו״ט, סוכות.

ביי די קריסטען איז דער פרעהליכסטער יום טוב אין יאָהר, דער בריליאַנטענער ״קריסטמעס״. די קריסטען פייערען דאַן די געבורט פון ישוע המשיח וועלכער איז דאַן געבוירען געוואָרען אין דעם שטעטעלע בית לחם. ביי פיעלע אידען אָבער, וועלכע גלויבען נאָך נישט אין ישוע המשיח און פרייען זיך נאָך נישט מיט זיין געבורט, איז דער פרעהליכסטער יו״ט אין יאָר, סוכות.

גאָטס ציעל צו דער גאולה

אָבער וואָס ציינט אונז אידען אַן דער יו״ט סוכות? צו דעם דענקענדען איד וואָלטען מיר געפרעגט; קאָן דער יו״ט סוכות מיינען עפּעס אַנדערש ווי אַז גאָט האָט אונז אָפענבאַרט אין דעם יו״ט דעם ציעל פון דער גאולה וואָס ער האָט אַזוי וואונדערבאַר געפּלאַנט אין זיין גאַנצען פּראָגראַם? נישט נור אַליין פאַר דער אידישער נאַציאָן, זאָנדערן דורך אונז אידען אויך צו דער גאַנצער וועלט. יעדער איד ווייסט אָדער ער קאָן צוריק בליקען צו זיין קינדהייט און זיך דערמאָנען צו די שבת־דיגע זמירות וואָס ערצעהלען פון דער אידישער האָפנונג, אַז דער משיח וועט קומען אייביק און עטאַבעלירען אונזער הימלאַנד אויפס ניי. וואו מיר וועלען וואוינען אין דער ״טויזענט יעהריגער מרייד״ וואָס וועט זיין א ״יום שכלו שבת ומנוחה לחיי עולמים״, טויזענט יאָר פון פריעדען און פון מנוחה.

עס איז אין יענע זמירות אויסגעשפּראָכען די נבואה וואָס דער יו״ט סוכות ענטהאַלט, נעמליך, דאָס זעלבע וואָס מיר לעזען אין תהלים קל״ז:

״ביי די טייכען פון בבל זענען מיר געזעסען און געוויינט ווען מיר האָבען געדענקט פון ציון. אויף די ווערבעס האָבען מיר אויפגעהאָנגען אונזערע האַרפען ווארן דאָרט האָבען די וואָס האָבען אונז אין געפאַנגענשאַפט געפירט פון אונז פערלאַנגט, אַז מיר זאָלען זיי פרייד מאַכען און זיי זינגען די לידער פון ציון... האָבען מיר זיי געענטפערט ווי קאָנען מיר דען זינגען די לידער פון גאָט אין א פרעמדען לאַנד?

אַזוי האָט אונז גאָט געגעבען דאָס פאַרשפּרעכען דורך די ימים טובים אין אידישען קאַלענדער, נעמליך זיין ציעל און צוועק, צו ברענגען דורך דער אידישער נאַציאָן צו דער גאַנצער וועלט, א צייט פון אייביגער פרייד און גליקזעליגקייט, א צייט ווען יעדער מענש וועט זיצען אונטער זיין וויינגאָרטען און אונטער זיין פייגענבוים אָהנע אירגענד וועלכער מורא. דאָס איז די גאָלדענע צוקונפט וואָס גאָט האָט פאַר אונז פאַרבערייט ווען מיר וועלען איהם נור צוהערען און איהם טריי דיענען. אויף יענעם טאָג זאָגט אונז זכריה הנביא אין קאַפּיטל ח, 23: ״אַזוי זאָגט גאָט צבאות, אין יענעם טאָג וועלען אַננעמען צעהן מענער פון אַלע פעלקער אַן דעם קלייד פון איין יהודי און וועלען זאָגען מיר וועלען געהן מיט אייך ווארן מיר האָבען געהערט, אַז גאָט איז מיט אייך״.

דאָס מיינט, אַז די גוי׳שע פעלקער וועלען קומען צו די ניי געבוירענע אידען און זיי בעטען אַז זיי, די אידען זאָלען זיי ציינען דעם וועג צו גאָט. עס וועט אונגעפעהר זיין אַזוי ווי רות פון בית לחם האָט אַמאָל געזאָגט צו איהר שוויגער נעמי, ״וואו דו וועסט געהן וועל איך אויך געהן, און וואו דו וועסט נעכטיגען וועל איך אויך איבערנעכטיגען: דיין פאָלק זאָל זיין מיין פאָלק און דיין גאָט זאָל זיין מיין גאָט״. (רות א, 16, 17)

דערפאַר זאָגען מיר, אַז דער יו״ט סוכות וועט אויך זיין דער ״חג האסיף״. ווייל פונקט אַזוי ווי דער היינטיגער חג האסיף, סוכות וואָס ווערט געפייערט יעדעס יאָר אין הערבסט, אַזוי וועט אויך

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y. Entered as Second Class Matter April 4, 1922, at the Post Office, Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized December 30, 1937.